

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden den 21. februar 2007 — Adidas AG en Adidas Benelux BV mod Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV en Vendex KBB Nederland BV

(Sag C-102/07)

(2007/C 82/48)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Adidas AG, Adidas Benelux BV

Sagsøgt: Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal der ved fastlæggelsen af beskyttelsens omfang for et varemærke, der udgøres af et tegn, som ikke i sig selv fra begyndelsen har noget særpræg, eller at en angivelse, der opfylder definitionen i direktivets artikel 3, stk. 1, litra c) ⁽¹⁾, men som er indarbejdet og registreret som varemærke, tages hensyn til den almene interesse i, at rådigheden over visse tegn ikke utilbørligt begrænses for de andre erhvervsdrivende, der udbyder varer eller tjenesteydelser af denne samme art (Freihaltebedürfnis)?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: gør det derved nogen forskel, om de der nævnte tegn, som fortsat skal stå til rådighed, af den relevante del af offentligheden anses for tegn, der skal give varer særpræg eller blot for udsmykning af varen?
3. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: gør det herved nogen forskel, om det tegn, som varemærkeindehaveren anfægter, savner fornødent særpræg, som omhandlet i direktivet artikel 3, stk. 1, litra b), eller indeholder en angivelse som omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1, litra c)?

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1).

Sag anlagt den 21. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-104/07)

(2007/C 82/49)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou-Durande og E. De Persio, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2003/109/EF udløb den 23. januar 2006.

⁽¹⁾ EUT L 16, s. 44.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-47/05) ⁽¹⁾

(2007/C 82/50)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.